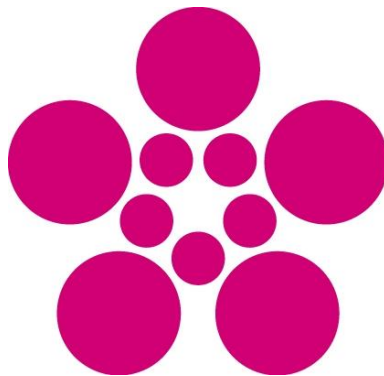

EJIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Ekonomika a management**

verze 1

bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2022/2023

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Management podniku	12
Ekonomika a finance podniku	17
Management obchodu	20
Provozní management.....	26

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	13. 5. 2023
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2023
odevzdání bakalářské práce	14. 4. 2023
příprava na státní závěrečnou zkoušku	15. 5. – 19. 5. 2023
státní závěrečné zkoušky	22. 5. – 2. 6. 2023
podzimní termín SZZ	září 2023

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2022/2023 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2023**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2022/2023 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2023**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských studijních programů odevzdají do IS STAG **teze** bakalářské práce do části **Přílohy** pod názvem **příjmení_BP_teze.pdf** nejpozději **do 14. 4. 2023**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2023** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma

fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.

11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatož kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývajících částech, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie
Management podniku
Ekonomika a finance podniku
Management obchodu
Provozní management

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní program: EKONOMIKA A MANAGEMENT, verze 1

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/BZEK)

(KEN/MI1, KEN/CMI1 Mikroekonomie 1, KEN/MA1, KEN/CMA1 Makroekonomie 1)

Bakalářský studijní program: B0413A050023 Ekonomika a management

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonalé konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výtěžek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, posun po křivce a posun křivky, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY A ASYMETRICKÉ INFORMACE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality, veřejné statky, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů – „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet – příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance.

23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářských cyklu, typy cyklů. Teorém lokomotivy.

Literatura:

- Faltová Leitmanová, I. a kol. (2019). *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress.
- Mankiw, N. G. (2015). *Principles of economics* (Seventh edition). Cengage Learning.
- Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (1997). *Makroekonomie I*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.
- Holman, R. (2016). *Ekonomie* (6. vydání). C. H. Beck.
- Pavelka, T. (2007). *Makroekonomie: základní kurz* (III. vydání). Melandrium.
- Burda, M. C., & Wyplosz, C. (2017). *Macroeconomics: a European text* (Seventh edition). Oxford University Press.

Předmět SZZ: Management podniku (KŘE/BZME)

(KŘE/MANZ Management, KŘE/PC Personální činnosti, KŘE/PJM Projektový management)

Bakalářský studijní program: B0413A050023 Ekonomika a management

1. PODSTATA MANAGEMENTU

Pojmy manažer, management. Vztah řízení k ostatním vědám. Úrovně managementu. Manažerské role, dovednosti, vlastnosti. Manažerské funkce. Historický vývoj managementu. Koncepce 7S.

2. PLÁNOVÁNÍ

Charakter plánování, prvky plánování, význam plánování, stanovení cílů a priorit, konflikty mezi cíli, měřítka cílů, zdroje. Typy cílů, formulování cílů, management podle cílů, charakteristika dobře stanovených cílů. Obsah plánů, členění plánů, princip SMART. Řízení času.

3. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ

Pojem strategické řízení, strategie, integrovaný model procesu strategického řízení, vize. Poslání, cíle, strategie organizace. Analýzy vnitřního (finanční analýza, analýza výsledků v jednotlivých funkcionálních oblastech) a vnějšího prostředí podniku (STEP analýza, Porterův model), analýza zájmových skupin, SWOT analýza, SWOT matice, typologie strategií, benchmarking, formulace strategie, hodnocení a výběr strategie, realizace a kontrola strategie.

4. ORGANIZOVÁNÍ

Pojem organizování, prvky organizování, plochá a strmá organizační struktura, liniově štábní struktura, funkční struktura, divizní struktura, hybridní struktura, maticová struktura, vývojové tendence v organizační architektuře. Delegování pravomocí, specializace, rozpětí řízení. Organizační struktura, odpovědnost, autorita, centralizace, decentralizace, faktory ovlivňující volbu organizační struktury.

5. VEDENÍ LIDÍ A ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Pojem vedení, moc, teorie vedení založené na osobních kvalitách a způsobu chování, teorie manažerské mřížky, situační teorie (kontingenční teorie, teorie cesta-cíl). Pojem vůdcovství, lídr. Vedení týmu. Význam lidských zdrojů, proces řízení lidských zdrojů. Pojem řízení lidských zdrojů, personální činnosti (plánování, získávání, výběr, hodnocení, odměňování, vzdělávání).

6. MOTIVACE

Pojem motivace, motivační proces, teorie motivace zaměřené na obsah (Maslowova hierarchie potřeb, Herzbergova dvoufaktorová teorie), teorie zaměřené na proces (Stimulační teorie). Teorie X a Y.

7. ROZHODOVÁNÍ

Pojem rozhodování, obsahová a procedurální stránka rozhodování, dobře a špatné strukturované problémy, rozhodovací proces, prvky rozhodování, rozhodování za rizika a nejistoty, postoj rozhodovatele k riziku. Rozhodovací matice a stromy. Princip optimalizace a satisfakce.

8. MANAŽERSKÁ KOMUNIKACE

Pojem komunikace, význam komunikace, proces a prvky komunikace, sestupná, vzestupná, horizontální a diagonální komunikace, interpersonální komunikace. Bariéry efektivní komunikace, překonávání bariér. Verbální a neverbální komunikace, výhody a nevýhody ústní a písemné komunikace, elektronická komunikace, porady. Prezentování.

9. PODNIKOVÁ KULTURA

Pojem podniková kultura, úrovně podnikové kultury, prvky podnikové kultury, soudobé pojetí podnikové kultury, typologie podnikové kultury podle výrazného determinantu, diagnostika podnikové kultury, změna podnikové kultury, nástroje a principy změny.

10. KONTROLOVÁNÍ

Pojem kontrola, členění kontrolních procesů, fáze kontroly, hodnotící kritéria kontroly, funkce a předmět kontroly, subjekt kontroly, časová dimenze kontroly, audit, controlling, vnitřní kontrolní systém. Typy kontroly.

11. KONCEPT PERSONÁLNÍ PRÁCE

Pojem personální práce a její význam. Pojem personalistika. Úkoly a úlohy personální práce. Organizace procesů v personalistice. Subjekty personální práce. Personální útvar a jeho organizace. Personální činnosti.

12. TVORBA A ANALÝZA PRACOVNÍCH MÍST

Koncept práce a jeho vývoj a pojetí v digitální ekonomice. Smart working. Pracovní místo. Pracovní role. Přístupy k vytváření pracovních míst. Popis pracovního místa, specifikace pracovního místa. Analýza pracovních míst, zdroje, metody.

13. PLÁNOVÁNÍ PRACOVNÍ SÍLY

Predikce budoucího stavu zaměstnanců v kvantitativní i kvalitativní rovině.

Plánování pracovní síly a jeho proces. Nabídka vs. poptávka pracovní síly. Predikční metody stanovení potřeby pracovní síly (např. matematické, statistické, expertní odhady). Míra fluktuace pracovníků. Plány nástupnictví, rozvoje, získávání a výběru pracovníků. Přebytek/Nedostatek pracovní síly a jeho řešení.

14. ZÍSKÁVÁNÍ (E-RECRUITMENT) A VÝBĚR PRACOVNÍKŮ

Značka zaměstnavatele. Zdroje uchazečů a konkrétní příklady. Kroky získávání pracovníků. E-recruitment. Nábor pracovníků. Metody získávání pracovníků. Kritéria výběru uchazečů. Příprava procesu výběru pracovníků. Spolehlivost a validita metod výběru pracovníků. Metody výběru pracovníků. Adaptace pracovníků.

15. FORMOVÁNÍ PRACOVNÍ SÍLY

Řízení mobility pracovníků. Staffing. Uvolňování pracovníků z organizace.

16. SYSTÉM VZDĚLÁVÁNÍ PRACOVNÍKŮ A KONCEPT UČÍCÍ SE ORGANIZACE

Význam vzdělávání pro podnik a pro zaměstnance. Vzdělávání a jeho typy (na pracovišti, mimo pracoviště, atd.). Fáze podnikového vzdělávání. Rozpočtování vzdělávání. Výhody a nevýhody systému vzdělávání. Metody vzdělávání. Nové trendy v oblasti. Principy a prvky učící se organizace. Rysy učící se organizace. Tvorba učící se organizace.

17. ŘÍZENÍ PRACOVNÍHO VÝKONU

Pojem Řízení pracovního výkonu. Pojem Výkon. Nastavení systému řízení pracovního výkonu. Zodpovědnost za řízení pracovního výkonu v organizaci.

18. HODNOCENÍ PRACOVNÍKŮ

Hodnocení formální vs. neformální. Dimenze hodnocení pracovníků. Význam hodnocení pracovníků. Kritéria hodnocení. Metody hodnocení. Zásady hodnocení. Hodnotící pohovor.

19. PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ A PÉČE O PRACOVNÍKY

Oblasti politiky zam. vztahů. Atmosféra zam. vztahů. Systém BOZP. Work-life balance. Well-being. Pracovní prostředí. Ergonomie. Pracovní podmínky (osvětlení, organizace pracoviště, hluk, teplota...). Pracovní klima (pozitivní pracovní vztahy, konflikty a jejich řešení, PK podniková kultura).

20. TRENDY V OBLASTI PERSONÁLNÍ PRÁCE (NAPŘÍKLAD AGE MANAGEMENT, DIVERSITY MANAGEMENT, EMPLOYER BRAND)

Nové směry a trendy v personální práci. Age management. Diversity management. Talent management. Značka zaměstnavatele a její budování. Užití sociálních sítí při náboru pracovníků. Personální marketing.

21. PROJEKTOVÉ ŘÍZENÍ

Projekt a jeho vlastnosti, typologie projektů, troj-imperativ, základní pojmy, vývoj projektového řízení, znalostní oblasti

22. METODY VYUŽÍVANÉ V PJM

PERT, Vodopádový model, PRINCE2, Ganttův diagram,

23. ZÁKLADNÍ ROZHODOVACÍ METODY V PJM

Rozhodovací stromy, Analýza silového pole, Ishikawův diagram

24. ROZŠÍŘENÉ ROZHODOVACÍ METODY V PJM

Hodnotící matice, CBA, Model Vrooma a Yettona

25. PROCESY V PJM

Základní procesy v PJM, rozdíly mezi projektem a procesem, Pojmy: PBS, WBS, OBS, Logický rámec projektu, Scope projektu

26. HARMONOGRAM PROJEKTU

Harmonogram a jeho zkracování, hlavní pojmy, sekvencování aktivit, typy vazeb mezi činnostmi, kritická cesta, PDM, ADM,

27. MONITORING A METODY ODHADŮ

Ukazatele: primární a sekundární, SMART, Metody odhadu základních kvantitativních parametrů projektu.

28. LIDSKÉ ZDROJE V PJM

Organizační struktury, zájmové skupiny, role, projektový manažer, matice odpovědnosti, matice zájmu a dynamismu.

29. OSOBNOST PROJEKTOVÉHO MANAŽERA

Time-management, rytmy, Eisenhowerův princip, zvyky, vyrušení, nakládání s informacemi, Covey, zásady osobního rozvoje

30. ŘÍZENÍ RIZIK

Typy a dělení rizik, postup řízení rizik, opatření ke snížení rizik, dotační rizika, matice rizik.

31. VYJEDNÁVÁNÍ A SMLUVNÍ RÁMEC PROJEKTU

Rizika smluv, smluvní vztahy, cena, taktiky vyjednávání.

32. SOFTWAREOVÁ PODPORA V PJM

Důvody k využití, groupware, virtuální týmy, výhody a nevýhody jednotlivých softwarů

Literatura:

- Řehoř, P. a kol. (2018). *Management*. České Budějovice: EF JU.
- Donnelly, J. H., Gibson, J. L., & Ivancevich, J. M. (2007). *Management*. Praha: Grada.
- Robbins, S. P., & Coulter, J. (2004). *Management*. Praha: Grada.
- Veber, J. (2009). *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. Praha: Management Press.
- Doležal, J., & Krátky, J. (2016). *Projektový management v praxi: Naučte se řídit projekty!* Grada Publishing a.s.
- Doležal, J., & kol. (2016). *Projektový management: Komplexně, prakticky a podle světových standardů*. Grada Publishing a.s.
- Křivánek, M. (2019). *Dynamické vedení a řízení projektů: Systémovým myšlením k úspěšným projektům*. Grada Publishing a.s.
- Vrchota, J. (2016). *Projektový management*. České Budějovice: Jihočeská univerzita.
- Königová, M., & Horalíková, M. (2013). *Personální řízení*. Praha: CZU.
- Koubek, J. (2015). *Řízení lidských zdrojů. Základy moderní personalistiky*. Praha: Management Press.
- Šikýř, M. (2016). *Personalistika pro manažery a personalisty. 2., aktualizované a doplněné vydání*. Praha: Grada.

Předmět SZZ: Ekonomika a finance podniku (KEN/BZEFP)

(KEN/EP, KEN/CEP Ekonomika podniku, KUF/FP1, KUF/CFP1 Finance podniku I)

Bakalářský studijní program: B0413A050023 Ekonomika a management

1. PODNIK A PODNIKÁNÍ

Podnik jako součást národního hospodářství (podnik jako institucionalizované podnikání), cíle a funkce podniku, členění podniků.

2. ZALOŽENÍ PODNIKU

Činnosti související se založením podniku. Vliv právní formy na založení podniku. Postup při zakládání podniku (živnost, obchodní společnost). Zakladatelský rozpočet.

3. MAJETKOVÁ A KAPITÁLOVÁ VÝSTAVBA PODNIKU

Majetková struktura podniku; dlouhodobý majetek - vymezení, oceňování, opotřebení a amortizace, oběžný majetek - vymezení. Kapitálová struktura podniku; optimální kapitálová struktura. Faktory působící na majetkovou a kapitálovou strukturu, možnosti jejich ovlivnění. Vliv právní formy, Miller-Modiglianiho teorie.

4. OBĚŽNÝ MAJETEK – ZÁSoby

Charakteristika a druhy zásob, stanovení jejich potřebné výše, metody oceňování zásob.

5. OBĚŽNÝ MAJETEK – POHLEDÁVKY

Charakteristika pohledávek, zajišťovací prostředky, platební a finanční instrumenty, metody placení, vymáhání pohledávek.

6. OBĚŽNÝ MAJETEK – PENĚŽNÍ PROSTŘEDKY

Modely řízení peněžních prostředků (Baumolův a Miller Orrův model), krátkodobý finanční plán.

7. ZDROJE KRÁTKODOBÉHO FINANCOVÁNÍ

Obchodní, krátkodobé bankovní a směnečné úvěry.

8. INTERNÍ ZDROJE DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ

Zisk (charakteristika, rozdělení, dividendová politika, vliv právní formy), odpisy (charakteristika, metody, účetní a daňové odpisy);

9. EXTERNÍ ZDROJE DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ

Kmenové a prioritní akcie, dlouhodobé bankovní úvěry, obligace, projektové financování, leasing, dlouhodobé obchodní úvěry, zahraniční financování, ostatní dlouhodobé nebankovní zdroje).

9. VÝNOSY, NÁKLADY, VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

Vztahy mezi výnosy, náklady a výsledkem hospodaření. Výnosy; tvorba výnosů. Náklady; manažerské pojetí nákladů, nákladové funkce, nástroje řízení nákladů. Kalkulace nákladů. Výsledek hospodaření podniku a jeho užití. Analýza vztahů mezi výnosy, náklady a ziskem; bod zvratu, maximalizace zisku.

10. CASH FLOW

Metody výpočtu, výkaz, využití.

11. CENY

Stanovení ceny nového výrobku; výběr metody stanovení ceny. Cenové změny.

12. ZÁSOBOVÁNÍ

Formy, metody a postupy při řízení zásobovacího procesu. Bilance materiálu, propočty spotřeby materiálu, řízení zásob (normy zásob), optimalizační modely (EOQ)

13. VÝROBNÍ ČINNOST PODNIKU

Charakter výrobní činnosti. Produkční funkce - teoretický základ ekonomiky výroby. Optimální kombinace výrobních faktorů. Výrobní kapacita a její využití.

14. ČASOVÁ HODNOTA PENĚŽ

Úrok jednoduchý a složitý, rentový a anuitní počet, současná a budoucí hodnota anuity, současná hodnota perpetuity.

15. INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU

Pojetí, druhy a financování investic. Identifikace kapitálových příjmů a výdajů. Hodnocení efektivnosti investic; statické a dynamické metody hodnocení investic, výběr způsobu a zdroje financování. Srovnávání investičních variant.

16. HODNOCENÍ VÝKONNOSTI PODNIKU

Zdroje informací v podniku. Nástroje pro hodnocení výkonnosti podniku.

17. FINANČNÍ ANALÝZA

Analýza rozdílových a poměrových finančních ukazatelů; paralelní ukazatelové soustavy (ukazatele rentability, aktivity, zadluženosti, likvidity, tržní efektivity); bonitní a bankrotní indikátory; pyramidové ukazatelové soustavy; hodnotové ukazatele (EVA a MVA)

18. SANACE A ZÁNÍK PODNIKU

Krizový vývoj podniku. Sanace v akciové společnosti. Zánik podniku.

Literatura:

Synek, M., & Kislíngerová, E. (2015). *Podniková ekonomika* (6., přepracované a doplněné vydání). C. H. Beck.

Krutina, V., & Novotná, M. (2014). *Ekonomika podniku: (cvičení)*. (3., aktualiz. a rozš. vyd.). České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Ekonomická fakulta.

Wöhe, G., Kislíngerová, E., & Maňasová, Z. (2007). *Úvod do podnikového hospodářství*. (2.přeprac. a dopl. vyd.) Praha: C. H. Beck.

Gillespie, A. (2019). *Economics for business*. Oxford University Press.

Grünwald, R., & Holečková, J. (2009). *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress.

Marek, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. Praha: Ekopress.

Sedláček, J. (2011). *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Management obchodu (KOD/BZMO)

(KOD/ZOB, KOD/CZOB – Základy obchodu, KOD/MAR, KOD/CMAR, KOD/MARA – Marketing, KOD/OP, KOD/COP – Obchodní provoz, KOD/ZB, KOD/CZB - Zbožiznalství)

Bakalářský studijní program: B0413A050023 Ekonomika a management

1. FUNKCE OBCHODU, SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST V OBCHODĚ

Funkce obchodu, socioekonomické funkce obchodu, fair trade, etický obchod.

2. VELKOOBCHOD A VELKOOBCHODNÍ TECHNOLOGIE

Vymezení pojmu. Funkce velkoobchodu. Klasifikace velkoobchodů a velkoobchodní činnosti. Technologické prostředky a zařízení skladu – regály, přepravní prostředky, rampy. Manipulační prostředky – obaly. Procesy ve velkoobchodě.

3. MALOOBCHOD A MALOOBCHODNÍ TECHNOLOGIE

Vymezení pojmu. Funkce maloobchodu. Druhy maloobchodu, typy maloobchodních jednotek, systemizační znaky maloobchodních jednotek. Nákupní prostředí a atmosféra. Procesy v maloobchodě.

4. OBCHODNÍ SORTIMENT

Členění obchodního sortimentu, třídění zboží, technologické členění sortimentu, klasifikace zboží, balení zboží a obaly, označování zboží, vlastní značky obchodníků.

5. OCHRANA SPOTŘEBITELE V MALOOBCHODNÍ ČINNOSTI

Spotřebitelská práva, povinnosti prodávajícího vůči spotřebiteli, možnosti odstoupení od smlouvy, státní kontrolní instituce, nevládní organizace zabývající se ochranou spotřebitele.

6. VÝZNAM KOOPERACÍ PRO HOSPODÁŘSKOU SFÉRU

Vertikální a horizontální kooperace, formy kooperací - příklady (franchising, nákupní centra).

7. OBCHODNĚ PROVOZNÍ OPERACE VE VELKOOBCHODĚ A MALOOBCHODĚ

Nákup zboží, prodej zboží, příjem zboží, skladování zboží, expedice. Obecná naplň operací, specifika velkoobchodních operací, specifika maloobchodních operací.

8. ŘÍZENÍ MALOOBCHODU

Systém řízení řetězcových prodejen, faktory úspěšného řízení, výhody a nevýhody provozu řetězce prodejen. Řízení nákupních center, funkce/role nákupního centra, nájemní mix, space management, marketing.

9. INFORMAČNÍ SYSTÉMY V ŘÍZENÍ OBCHODNÍHO PROVOZU

Základní složky informačního systému. Jádro podnikových informačních systémů, moduly typické pro obchodní podniky. CRM – Řízení vztahu se zákazníkem. ECR – Efektivní spotřebitelská odezva. EDI – Elektronická výměna dat. Identifikace (zejména systém GS1), evidence zboží. RFID – Radiofrekvenční identifikace. Vývojové trendy a aktuality v moderních maloobchodních technologiích.

10. LIDSKÉ ZDROJE V OBCHODNÍM PROVOZU

Subjekty řízení lidských zdrojů. Nábor a výběr pracovníků. Typy pracovních úvazků, pracovní režimy, přestávky. Oceňování pracovních míst. Hodnocení pracovníků v obchodě, odměňování. Vzdělávání pracovníků. Personální controlling.

11. PRÁVNÍ ÚPRAVA A PŘEDPISY V OBCHODNÍM PROVOZU

Právní úprava obchodního podnikání a provozu prodejny, skladu. Specifika podle sortimentu. Nekalé obchodní praktiky. Prameny právní úpravy v oblasti obchodního podnikání a obchodního provozu

12. PODSTATA MARKETINGU A NÁSTROJE MARKETINGU

Důvod vzniku marketingu a význam pro organizaci a společnost. Základní terminologie, orientace firem na trhu. Definice marketingu. Vztah marketingu k výrobě. Proces marketingu. Charakteristika nástrojů „4C“, „4S“, „4A“, „4E“, „3V“.

13. MARKETINGOVÉ PROSTŘEDÍ

Členění marketingového prostředí (makro, mikro; vnější, vnitřní). Vlivy, faktory, subjekty, prvky a nástroje, důvod, význam a metody jejich analyzování.

14. TRHY SPOTŘEBITELSKÉ A TRHY ZPROSTŘEDKOVATELSKÉ

Charakteristika trhů: spotřebitelských, zprostředkovatelských (obchodníci, dopravci apod.) a průmyslových. Prognózování poptávky. Druhy zákazníků. Model kupního chování konečného spotřebitele – stimuly vnější (marketingové a ostatní podněty) a vnitřní (charakteristiky spotřebitele, rozhodovací proces spotřebitele), kupní situace. Charakteristika trhu organizací – průmysloví zákazníci a zprostředkovatelé, vlivy a činitelé, proces jejich kupního rozhodování. Typy průmyslových zákazníků a zákazníků - zprostředkovatelů.

15. SEGMENTACE TRHU

Důvody segmentování trhu. Široké trhy, potenciální trhy, stávající trhy, cílové trhy. Typy a postupy segmentace jednotlivých trhů - proces STP, význam segmentace trhu pro organizaci/podnik. Charakteristika cílových segmentů, požadavky na segmenty trhu, hlediska segmentačních proměnných a jejich význam, fáze segmentace (geografická, demografická,

psychografická, behaviorální), kritéria segmentace. Segmentace na průmyslových trzích. Hodnocení a výběr tržních segmentů.

16. MARKETINGOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM A MARKETINGOVÝ VÝZKUM

Význam marketingového informačního systému. Struktura marketingového informačního systému. Vztah marketingu a marketingového výzkumu. Typy informací a jejich zdroje, kritéria kladená na informační zdroje. Proces marketingového výzkumu (definování problému, plán výzkumu, sběr dat, analýza údajů, závěry a doporučení). Typy, druhy a kategorie marketingového výzkumu. Vymezení a specifika kvalitativního marketingového výzkumu. Metody sběru dat v kvalitativním výzkumu (focus groups, individuální hloubkové rozhovory, projektivní techniky, etnografický výzkum, případové studie). Vymezení a specifika kvantitativního marketingového výzkumu. Hypotézy. Metody sběru dat v kvantitativním výzkumu (dotazníkové šetření, pozorování, experiment).

17. PRODUKT

Pojem, podstata, charakteristiky a vlastnosti produktu. Značka. Ochranná známka. Klasifikace – třídění, produktová politika, úrovně, dimenze a vrstvy produktu. Kategorie tržní nabídky produktů. Životní cyklus produktu a jeho modifikace. Strategie v jednotlivých fázích životního cyklu produktu. Podnikatelské hodnocení produktu. Inovace a nové produkty.

18. CENA PRODUKTU

Cíle cenové politiky. Charakteristika pojmu. Řešení cenové otázky – tvorba ceny, klíčové faktory, postup stanovení ceny, význam výpočtu bodu zvratu. Cenová přizpůsobivost – diferenční ceny, cenové zvýhodnění a slevy, ceny podporující prodej, geografické hledisko. Cenové změny a reakce na tyto změny.

19. UMÍSTĚNÍ (DISTRIBUCE) PRODUKTU

Distribuční cesty a jejich uspořádání – strategie, formy, úrovně, členění, funkce, uspořádání. Distribuční jednotky a jejich organizace – sklady, prodejní jednotky, druhy, typy, formy, organizace – druhy obchodního procesu (maloobchodní, velkoobchodní).

20. MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE V OBCHODNÍCH FIRMÁCH

Základní model marketingové komunikace, komunikační mix. Reklama a reklamní strategie, reklama, podpora prodeje, public relations, nové trendy v marketingové komunikaci, média v komunikačním mixu. Význam elektronické marketingové komunikace v současné době. Nástroje komunikačního mixu v internetovém prostředí – internetová reklama (bannery, vyhledávače, textová reklama), PPC systémy, význam remarketingu - Online Direct marketing – WOM, E-WOM. Guerilla komunikace (vývoj, význam, guerilla techniky), Buzz marketing, Content marketing. Další nové marketingové trendy.

21. PROCES MARKETINGOVÉHO ŘÍZENÍ

Způsoby organizování marketingové činnosti a charakteristika marketingu k ostatním oddělením v podniku/organizaci. Strategické budování marketingové orientace celé firmy. Marketingové poslání, cíle, příležitosti, strategie, marketingové plány. Realizace marketingu. Kontrola marketingové činnosti. Marketingový audit.

22. KVALITA A BEZPEČNOST VÝROBKŮ

Kvalita výrobků (vymezení pojmu – ISO 9000). Požadavky na kvalitu a inherentní znaky. Znaky kvality. Komplexní pojetí kvality. Historické aspekty kvality. Důvody zájmu o kvalitu. Zákon o obecné bezpečnosti výrobků. Definice bezpečného výrobku. Povinnosti při uvádění výrobků na trh z pohledu bezpečnosti. Výrobky z regulované sféry (posouzení shody, značka/y shody, prohlášení o shodě). Systémy rychlého varování RASFF a RAPEX.

23. LEGISLATIVNÍ A NORMATIVNÍ ASPEKTY KVALITY

Legislativní předpisy a dozorové orgány (Zákon 102/2001 o obecné bezpečnosti výrobků, Zákon 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky, Zákon 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích; ČOI, SZPI, SVS, OVZ). Technická normalizace a technická norma (TN). Tvorba TN (původní české TN a přejímání TN z vnějšího prostředí). Organizační zázemí v ČR: ÚNMZ, ČAS a TNK. Mezinárodní TN (ISO/IEC, CEN/CENELEC). Význam TN. Cecharní normy.

24. VLIVY NA KVALITU VÝROBKŮ V OBLASTI VÝROBY A OBĚHU

Vliv podnikových aktivit na kvalitu (marketing, vývoj, zásobování, výroba, kontrola, odbyt, servis). Oběh a přepravní řetězec. Negativní vlivy na užitnou hodnotu zboží při přepravě, manipulaci a skladování. Vlivy mechanické, biologické, klimatické a společenské. Vlivy ovlivnitelné a neovlivnitelné. Ochrana zboží před nepříznivými vlivy (snížením citlivosti výrobku, omezením mechanického namáhání, ovlivněním nebo řízením klimatu, likvidací biologických škůdců, konzervací, ochranným balením).

25. OBALOVÉ SYSTÉMY A OBALOVÉ ODPADY

Obal. Ochranný obal (součásti). Aktivní a agresivní vlastnosti výrobků. Funkce obalů. Druhy obalů/balení (přepravní, obchodní/skupinové, spotřebitelské). Požadavky na obaly (z pohledu logistiky, marketingu, obchodu a spotřebitele). Obaly, obalové odpady a cirkulární ekonomika/TUR. Legislativní požadavky (Zákon o obalech a Zákon o odpadech). Autorizovaná obalová společnost. Třídění odpadu. Plastové obaly (environmentální aspekty; zákaz vybraných jednorázových plastů - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/904 o omezení dopadu některých plastových výrobků na ŽP). Soutěž Obal roku.

26. EKOLOGICKY A ETICKY ŠETRNÉ ALTERNATIVY VÝROBKŮ (BIOPOTRAVINY, EKOLOGICKÁ NEPOTRAVINÁŘSKÁ PRODUKCE, FAIR TRADE PRODUKCE)

Ekologické zemědělství (EZ). Produkční a mimoprodukční funkce EZ. Bioprodukt a biopotravina. Zásady EZ (IFOAM): rostlinná ekologická produkce, živočišná ekologická produkce, výroba biopotravin. Rozsah ekologického zemědělství, prodej biopotravin a spotřeba biopotravin svět, Evropa/EU a ČR. Dotace v oblasti EZ. Kvalita biopotravin. Ekologicky šetrné výrobky z pohledu požadavků ISO 14020. Ekoznačení I., II. a III. typu (ekoznačení/eco-labeling, vlastní environmentální tvrzení, environmentální prohlášení o produktu). Ekoznačení v ČR: Národní program označování výrobků/služeb značkou EŠV/EŠS. Program EU The Flower. CENIA. Vymezení fair trade. Vznik a mezinárodní organizace. Principy fair trade. Fair trade x Fairtrade. Rozsah Fairtrade (produčenská země a spotřebitelské regiony). TOP FT komodity. Standardy Fairtrade. Fairtradové projekty (FT města, školy ...). Fairtrade a ČR (hlavní FT komodity a prodejní místa).

Literatura:

- Cimler, P., Zdražilová, D., Filipová, A., Jindra, J., Turnerová, L., & Zeman, J. (2007). *Retail Management*. Praha: Management Press.
- ČSN EN ISO 14020:2002. *Environmentální značky a prohlášení – obecné zásady*.
- Doležalová, H. (2014). *Vybrané kapitoly ze zbožíznalství*. České Budějovice: EF JU v Českých Budějovicích.
- Doležalová, H. (2012). *Základy jakosti*. České Budějovice: EF JU v Českých Budějovicích.
- Doležalová, H. (2021). *Fair trade – výzva pro všechny*. Praha: Grada.
- Kotler, P., & Keller, KL. (2013). *Marketing management*. Praha: Grada.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2010). *Principles of Marketing*. New Jersey: Prentice Hall
- Moudrý, J. & al. (2007). *Ekologické zemědělství*. České Budějovice: ZF JU v Českých Budějovicích
- Pražská, L., Jindra, J. & kol. (2002). *Obchodní podnikání. Retail management*. Praha: Management Press.
- Průvodce žadatele o ekoznačku*. Dostupné z: https://ekoznacka.cz/sites/default/files/public-pages-content/MET_4_Pruvodce_zadatele_o_ekoznacku_01.pdf
- Směrnice (EU) 2019/904 – o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí.
- Světlík, J. (2018). *Marketing – cesta k trhu*. 4. upravené vydání. Praha: VŠPP, [kap. 1].
- Švarcová, M. (2016). *Základní principy marketingu*. Praha: Idea servis, [kap. 1].
- ČSN EN ISO 9000: 2016. *Systémy managementu jakosti – základní principy a slovník*.
- Zákon 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků
- Zákon 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky
- Zákon 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích
- Zákon 477/2001 Sb. o obalech (ve znění posledních novelizací)
- Zákon 541/2020 (185/2001) Sb. o odpadech
- Studijní materiály ke kurzům v LMS – Moodle
- https://ec.europa.eu/food/safety/rasff/reports_publications_en
- <https://ec.europa.eu/safety-gate/#/screen/pages/reports>

Předmět SZZ: Provozní management (KŘE/BZPM)

(KŘE/OM, KŘE/OMA, KŘE/COM - Operační management, KŘE/LG, KŘE/CLG – Logistika, KŘE/SV, KŘE/CSV – Štíhlá výroba, KOD/RKV, KOD/CRKV – Řízení kvality)

Bakalářský studijní program: B0413A050023 Ekonomika a management

1. ŘÍZENÍ PROVOZNÍCH ČINNOSTÍ, ADMINISTRATIVNÍCH A PODPŮRNÝCH PROCESŮ

Charakteristika, typy a analýza provozních činností. Řízení administrativních procesů – definice, výkonnost, štíhlá administrativa, druhy administrativních procesů. Správa podnikového obsahu (ECM) – životní cyklus (pořízení, zpracování, výstup). Automatizace procesů (workflow) a groupware.

2. MANAGEMENT PRODUKTOVÉHO PORTFOLIA

Management produktového portfolia – produkt, jeho vývoj a výroba. Provozní činnosti produktového managementu. Diagnostika, struktura a analýzy portfolia. Životní cyklus výrobku. Výrobová strategie. Management nových výrobků – proces vývoje a návrhu.

3. STANDARDIZACE

Zakladatel standardizace a měření času: Taylor. Význam standardizace, standard, normativní základna, technickohospodářské normy, normy kapacitní a normy živé práce. Činnosti, patřící a nepatřící do výkonových norem. Měření času a tvorba norem: průměrný pracovník, rating a přírážky.

4. MANAGEMENT INFORMACÍ A INFORMAČNÍ INFRASTRUKTURA

Základní pojmy – informace, data, znalosti, informační systém a technologie. Management informací a informační infrastruktura. Informační technologie, provoz a podpora IT. Trendy v informačních technologiích a změny formy komunikace. Automatizační pyramida.

5. MANAGEMENT INFRASTRUKTURY, UMÍSTĚNÍ, PODNIKOVÝCH ZDROJŮ A KAPACIT

Facility management – definice, 3P, rozhodování a činnosti FM. Údržba a obnovovací procesy. Umisťovací strategie - faktory a metody. Metody volby struktury provozu (pevné, procesní, buňkové, linkové), jejich výhody a nevýhody.

6. EXTERNÍ ZAJIŠTĚNÍ PROCESŮ A SÍTÍ

Externí zajištění zdrojů, outsourcing a insourcing, výhody a nevýhody. Vztahy mezi podniky a trendy v podnikání. Intrapodnikání, spin koncepce, subkontrakting, strategické aliance, klastry, franchising. Podnikatelské sítě – charakteristika, struktura a uspořádání, pozice, typy sítí. Virtuální podnik.

7. ERGONOMIE, MANAGEMENT ENVIRONMENTU A BEZPEČNOSTI PRÁCE

Ergonomie, uspořádání pracoviště (manipulační prostor), hygienické podmínky práce. Management environmentu, základní standardy. BOZP – charakteristika, obsah směrnice. Udržitelnost – důsledky, 3P, emise.

8. ŠTÍHLÁ VÝROBA – VÝVOJ A PODSTATA, ZAVÁDĚNÍ A AUDIT

Vývoj štíhlé výroby, definice, charakteristika. Rozdíly mezi štíhlou a tradiční výrobou. Cíle štíhlého systému (cíl vs. cílový stav). Výhody a nevýhody štíhlé výroby. Zavádění štíhlé výroby – kroky, podpora zavádění, týmově orientovaná produkce. Audit štíhlé výroby.

9. ŠTÍHLÁ KULTURA, PRINCIPY A ZÁSADY ŠTÍHLÉ VÝROBY

Charakteristika štíhlé kultury, prvky. Orientace na procesy, výstupy a lidi. Kata štíhlé výroby. Filozofie štíhlé výroby (zákazník, lidé, Kaizen, přidaná hodnota, týmová práce). Zásady štíhlé výroby.

10. PERFEKCIONISMUS A KAIZEN

Kaizen a postupné změny. Kata zlepšování. Inovace a Reengineering, křivka „S“. Hodnota pro zákazníka a ekonomická efektivita. Metoda 3M a druhy plýtvání.

11. METODY ŠTÍHLÉ VÝROBY

Štíhlá výroba: základní metody. Princip tlaku a tahu, Just In Time, Kanban, nivelizace výroby, metoda „5S“. Vizualizace, SMED, JIDOKA, Chaku-Chaku, Andon, TPM, Supermarket, Milkrun.

12. MODERNÍ VÝROBNÍ SYSTÉMY

Průmysl 4.0 – horizontální, vertikální, inženýrská integrace. Využívané technologie Průmyslu 4.0 a možnosti jejich využití pro štíhlou výrobu. Charakteristika inteligentních továren. Výhody inteligentních továren pro štíhlou výrobu.

13. NÁSTROJE ZLEPŠOVÁNÍ PROCESŮ A KVALITY

TQM. Nástroje zlepšování kvality: workshopy, zlepšovací návrhy atd. Zlepšování procesů: metoda PDCA, časové a pohybové studie, 5 WHYS, VSM, Six Sigma, teorie omezení.

14. LOGISTIKA A LOGISTICKÉ ŘETĚZCE

Definice a cíle logistiky. Logistické toky, prvky, články a řetězce. Řízení dodavatelského řetězce – způsob řízení, 3PL, ECR, Quick Response. Efekt biče. Logistické procesy a činnosti. Místa styku a bod rozpojení v logistice.

15. PASIVNÍ PRVKY, OBALY A REVERZNÍ LOGISTIKA

Pasivní prvky – druhy, soustava manipulačních jednotek. Paletizace a paletový pool. Kontejnery. Identifikace pasivních prvků. Obaly a jejich význam, funkce a druhy. Reverzní a zelená logistika. Oblasti reverzní logistiky.

16. NÁKUP A ZÁSObY V LOGISTICE

Nákup a zásobovací logistika. Nákupní skupina a situace. Proces nákupu. Nákupní portfoliová analýza. Výběh a hodnocení dodavatelů. Zásoby a jejich význam. Druhy zásob – rozpojovací, na logistické trase, technologické, strategické a spekulativní. Náklady na zásoby.

17. LOGISTICKÉ PLÁNOVÁNÍ A ŘÍZENÍ

Logistické plánování – postup a plány. Řízení zásob – závislá a nezávislá poptávka, MRP, EOQ a model zásob. Objednací systémy v logistice. Analýza ABC.

18. SKLADOVÁNÍ A SKLADOVACÍ SYSTÉMY

Sklad, skladování – funkce, procesy, prostor a velikost. Strategie rozmístění skladů. Výkon a kapacita skladu. Druhy skladů – dle průtoku, konstrukce, technologie. Systémy uskladnění – volné, stohové a regálové.

19. DOPRAVA A PŘEPRAVA, AKTIVNÍ PRVKY V LOGISTICE

Doprava a přeprava, trendy. Ukazatele přepravních výkonů. Druhy dopravy z hlediska přepravy nákladů. Systém TIR. Kombinovaná přeprava nákladů – systém RO-LA, Hub and Spoke, Shuttle. Aktivní prvky a jejich členění.

20. LOGISTICKÉ SLUŽBY A DISTRIBUCE

Logistické služby – charakteristika, typy, audit. Úroveň logistických služeb – životní cyklus, ukazatele. Distribuční řetězec – charakteristika, funkce, struktura. Stupně distribučního řetězce. Typy distribuce dle rozsahu. Distribuce přes velkoobchod, maloobchod, cross-dock, cash and carry, online.

Literatura:

- Vaněček, D., & Pech, M. (2019). *Operační management*. České Budějovice: EF JU.
- Tomek, G., & Vávrová, V. (2017). *Průmysl 4.0 aneb nikdo sám nevyhraje*. Praha: Professional Publishing.
- Vaněček, D., Sýkora, O., Pražáková, J., Štípek, V., Kubíček, R. (2013). *Štíhlá výroba*. EF JU České Budějovice.
- Rother, M. (2017). *Toyota Kata*. Praha: Grada.
- Jurová, M., et al. (2016). *Výrobní a logistické procesy v podnikání*. Praha: Grada.
- Mařík, V. (2016). *Průmysl 4.0. Výzva pro Českou republiku*. Praha: Management Press.
- Toušek, R. *Logistika - vybrané kapitoly*. České Budějovice: EF JU.
- Gros, I., Barančík, I., & Čujan, Z. (2016). *Velká kniha logistiky*. Praha: VŠCHT Praha.